

בש"פ 7984/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7984/17

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערר

בשם המבקש: עוזר זוהר קונפורטי

החלטה

מנוחת בפניו בקשה למתן רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחויזי מרכז (עמ"י 17-10-24603, כבוד השופט ע' קובו), שקיבלה באופן חלקו ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (בש"ע 17-62296-09-17, כבוד השופט א' מלמד), בעניין תנאי שחרור שנקבעו בנוגע לבקשתו.

הסניגור התנה את קיומו של הדיון בכך שיטקים הימים. לצערו הדבר אינו אפשרי. מעבר לכך, לא ברור כלל כי בתם המשפט פועלו ללא סמכות בקביעת תנאי השחרור של המבקש. נזכיר כי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996, עניינו במעצר. פסיקת בית משפט זה קבעה כי סעיף 17(ד) לא עוסקת בשחרור חשוד בערובה, וכך נכתב:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

"אין חולק כו, כי בית המשפט מוסמך לשחרר חסוד לחלופת מעצר בתנאים מגבלים, כאשר החוקה הסתימה, וגם באין הצהרת תובע" [...].

"כאשר אין בכוונתה של התביעה לבקש את מעצרו של החסוד עד לתום ההליכים בעניינו, כי אז אין צורך להזדקן לפרוצדורה הקבועה בסעיף 17(ד), שכן כבר נפסק כי ניתן לבקש את שחרורו של החסוד בתנאים מגבלים, גם אם הסתימה החוקה, בהתאם לעילות המעצר הרגילהות." (בש"פ 8874/15 מטייב נ' מדינת ישראל, פס' 13-14 לפסק דין של השופט א' שומם (27.1.2016) (להלן: עניין מטייב)).

指出 כי במקרנו לא הוגשה הצהרת תובע. אפנה בהקשר זה לפסיקה בעניין מטייב אשר קבעה שבמקרה שכבר הוגשה הצהרת תובע, יש מקום להגביל את תקופת השחרור בערובה לפרק זמן קצר וסביר (עניין מטייב, פס' 14 לפסק דין של השופט א' שומם). אכן עסקין בתחום קצירה בענייננו.

אוסיף כי כבר נקבע בפסקת בית משפט זה כי לצורך שחרור בערובה של חסוד לפי חוק המעצרים, אין צורך במעצרו בפועל של החסוד (בש"פ 952/00 מדינת ישראל נ' חוטר-ישי, פ"ד נ"ד(1) 683 (2000)). כך בענייננו לפי סעיף 44 לחוק, לא נדרש מעצר בפועל על מנת להורות על שחרור בערובה ולקבוע תנאים מגבלים.

בהתאם, מוכח כל האמור ובנסיבות המקירה לרבות שה המבקש אינם נתונים במעצר, אין מקום להעניק רשות ערעור ולדון בעניין לגופו. הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ח (18.10.2017).

ש | פ | ט